

بسیاریم، باید اصول عناصری که در طراحی بصری مطرح می‌باشند از قبیل: ترکیب، خط، شکل، بافت، رنگ و الگو را مد نظر قرار دهیم. انتقال مشاهدات و احساسات زمانی بهتر می‌شود که در سازماندهی این عناصر زمان صرف شود.

در خیابان‌های سان میگوئل گشت میزدیم و مبهوت رقص نورهایی شدم که فضا را پر کرده بود. آسمان به رنگ آبی شفاف و مملو از ستاره بود و با چرخش خورشید، سایه‌ها و انعکاس نور شادی بخش احساسات بودند. تجسم کنید چگونه نور از یک سمت خیابان به سمت مقابل منعکس می‌شود و رنگ‌هایی بوجود می‌آید که فقط حالت خاصی را توصیف می‌کند. سایه‌ها و شکل‌های بی‌نظیر را تماشا کنید و از آن ترکیب گرافیکی، موضوع را با زمینه مناسب و جزئیات روشن بیرون بکشید.

یک عکاس طبیعت بودن باعث شده که من با یک گل هم آغوش و با یک غورباقه هم صحبت شوم. چگونه می‌توانم در برابر عکاسی از ترکیب دستفروشان خیابانی، زنان اتومی با موهای بافته، که عروسک می‌فروختند، کشاورزان فصلی و خوانندگان ماریاچی، که لذت موسیقی روی گونه‌هایشان بود، مقاومت کنم؟ چسباندن یک لنز در مقابل صورت یک نفر همیشه احساس بدی به من داده و به ژن تربیتی من صدمه زده است. این وسواس نامناسب در عکاسی یک چالش برایم بود. بنا براین ناچار بودم راه حلی بیابم تا احساس راحتی بیشتری کنم.

یادگیری کمی زبان اسپانیولی به کاهش این احساس ناخوشایند کمک کرد. با برقراری کمی ارتباط قبل از کلیک بر روی شاتر دوربین، احساس تهاجم یا بی‌نزاکتی نمی‌کردم. وقتی اسپانیایی صحبت می‌کردم سوزه مرا پذیرا بود، اگرچه فقط چند کلمه ای می‌دانستم. گاهی اجازه خواستن برای عکاسی (چه به زبان انگلیسی یا اسپانیولی) کافی نبود و پرداخت 20 پزوس و یا خرید از دستفروشان ضروری بود. معامله عادلانه‌ای به نظر می‌رسید..

قوانین بازار، مکانی که روح و قلب سان میگوئل می‌باشد، تمام فضا را به گونه‌ای وصف ناپذیر پر کرده بود و یک فضای جالب برای مردمی که عکاسی می‌کردند ایجاد شده بود. اگر روی یکی از نیمکت‌های فراوان مقابل پارک بنشینید، با کمی مکالمه دوستانه می‌توانید عکس خود را بگیرید. برای کامل‌تر کردن این لحظات ممکن است یکی از هزاران طعم لذیذ بستنی که در اطراف پارک فروخته می‌شود را انتخاب کنید. عکاسی در سان میگوئل یک لذت است.

مردم گرم، خیابان‌ها امن و تصاویر خیره‌کننده هستند. من با داشتن یک سه پایه، 2 لنز (یکی 12-35 میلیمتری و دیگری 24-120 میلیمتری) و 2 بدنه دوربین، سبک سفر کردم. تمام آنچه را در این مکّه مخلوقه وجود داشت استنشاق کردم و به راحتی و با فراغ خاطر و در کمال آرامش در طول سنگ فرش خیابان‌ها بامحلی‌ها همسفر شدم. به عنوان یک عکاس، بسیار بی‌تابانه مشتاق بازگشت به "زمان مکزیکی" و شگفتی‌الهام بخش آن هستم.

برای دیدن عکس‌ها به بخش مقالات وب سایت CPC مراجعه شود.